

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365627645744/facsimile.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Barbara

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— I det hele taget, sagde Hr. Poul, gik Jesus rundt i alle de smaa Byer ved Genesareth Sø, og undertiden var hanovre paa den anden Side, i Ørkenen, og prædikede. Det Sted tænker jeg mig altid derovre, hvor du kan se de Folk gaa og arbejde.

Barbara sad lidt og bed i et Græsstraa. Saa sagde hun pludselig:

— Du minder mig om Jonas — min første Mand.

Hr. Poul vidste ikke, hvad han skulde tænke om dette, og svarede ikke.

— Du minder mig *altid* om Jonas, vedblev Barbara. Det tænkte jeg straks! — den allerførste Gang, jeg saa dig!

— Naar dengang ude i Handlens Port?

— Ja, jeg var udelukkende gaaet derned for at se, hvordan du saa ud.

— Holdt du meget af Hr. Jonas? spurgte Provsten.

— Der er ingen, jeg nogensinde har holdt saadan af som af Jonas. Vi talte altid sammen, som du og jeg har gjort i Dag, om alle mulige Ting, og vi blev aldrig trætte af at være sammen. Det var paa Viderejde ... det var vidunderligt. Men saa døde han, og jeg savnede ham frygteligt. Altid, altid har jeg ønsket, at det kunde blive saadan igen, som da jeg var gift med Jonas — men det er det aldrig blevet.

Hun kastede en Tot Lyng fra sig.

— Hvad talte I da om, du og Hr. Jonas? Om Gud?

— Ogsaa om Gud. Om alt. Jeg husker det ikke saa nøje, jeg var saa ung dengang, men naar Jonas talte om Gud, glædede det mig altid. Det var ikke som naar ...

Hun standsede pludselig.

— Som naar? spurgte Hr. Poul ophidsset.

— Som naar Anders begyndte med sine evindelige Formaninger og Prædikener og ...

— Hr. Anders? Provsten paa Næs?

— Uf ja, nu er han Provst. Folk har nok været saa velvillige at fortælle dig, at jeg engang har været forlovet med ham. Men jeg kunde ikke holde ham ud. Altid fuld af ... af Straf og Dom ... og altid vilde han forbedre mig.

— Trængte du saa meget til at forbedres?

Barbara saa ned: — Jeg trængte til en Mand som Jonas, det var det eneste, jeg længtes efter, og det eneste, som kunde holde mig borte fra ... fra Synden.